

AVTAL MELLAN JAPAN OCH KONUNGARIKET SVERIGE
OM SOCIAL TRYGGHET

AVTAL MELLAN JAPAN OCH KONUNGARIKET SVERIGE
OM SOCIAL TRYGGHET

Japans regering och Konungariket Sveriges (nedan kallat Sverige) regering,

som önskar reglera sina inbördes relationer inom området för social trygghet,

har kommit överens om följande.

AVDELNING I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1
Definitioner

1. I detta avtal avses med

- a) en avtalsslutande stat och den andra avtalsslutande staten: Japan eller Sverige, beroende på sammanhanget,
- b) medborgare:
 - för Japans del,
en japansk medborgare i enlighet med japansk lagstiftning om medborgarskap och,
 - för Sveriges del,
en svensk medborgare i enlighet med svensk lagstiftning om medborgarskap,
- c) lagstiftning:
 - för Japans del,
de japanska lagar och andra bestämmelser som berör de japanska pensionssystem som anges i artikel 2.1 a samt,
 - för Sveriges del,
de svenska lagar och andra bestämmelser som anges i artikel 2.1 b,
- d) behörig myndighet:
 - för Japans del,
de statliga organisationer som har behörighet att förvalta de japanska pensionssystem som anges i artikel 2.1 a samt,

för Sveriges del,
Sveriges regering eller någon av de myndigheter
som regeringen utser,

e) behörig institution:

för Japans del,
de försäkringsinstitutioner, eller
sammanslutningar av försäkringsinstitutioner, som
ansvarar för tillämpningen av de japanska
pensionssystem som anges i artikel 2.1 a samt,

för Sveriges del,
de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av
den lagstiftning som anges i artikel 2.1 b,

f) försäkringsperiod:

för Japans del,
en period med avgifter enligt japansk
lagstiftning och varje annan period som beaktas
för att fastställa rätten till förmåner enligt
den lagstiftningen, vilket emellertid inte
omfattar perioder som ska beaktas för att
fastställa rätten till förmåner enligt den
lagstiftningen inom ramen för andra avtal om
social trygghet som är jämförbara med detta avtal
samt,

för Sveriges del,
en period med avgifter, försäkring eller
bosättning som beaktas för att förvärva rätt till
en förmån enligt svensk lagstiftning,

g) förmån: en pension eller annan kontantförmån
enligt en avtalsslutande stats lagstiftning.

2. Varje ord och uttryck som inte definieras i detta
avtal ska ges den innebörd som det har i den tillämpliga
lagstiftningen.

Artikel 2 Omfattning

1. Detta avtal ska gälla för följande:

a) För Japans del, de japanska pensionssystemen för

- i) den nationella pensionen (med undantag av
den nationella pensionsfonden), och

- ii) pensionsförsäkringen för anställda (med undantag av pensionsfonden för anställda).

I detta avtal ska emellertid den nationella pensionen inte omfatta ålderspension i form av välfärdspension eller andra omställnings- eller tilläggspensioner som betalas ut i välfärdssyfte och som helt eller delvis finansieras av nationella budgetära medel; och

b) För Sveriges del, lagstiftningen om

- i) sjukersättning och aktivitetsersättning,
- ii) inkomstgrundade ålderspensioner och garantipensioner,
- iii) efterlevandepensioner och efterlevandestöd,
- iv) socialavgifter med avseende på den lagstiftning som avses i led i-iii i denna punkt.

2. Detta avtal ska också tillämpas på alla ändringar av de båda avtalsslutande staternas lagstiftning såvida de inte på ett betydande sätt ändrar den omfattning som de system som regleras eller tillämpas i denna lagstiftning hade innan dessa ändringar gjordes.

Artikel 3 Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal ska tillämpas på varje person som omfattas av eller har omfattats av lagstiftningen i en avtalsslutande stat och andra personer som härleder rättigheter från en sådan person.

Artikel 4 Likabehandling

Om inte annat följer av detta avtal ska de personer som avses i artikel 3, och som har ordinarie hemvist inom en avtalsslutande stats territorium, likställas med den avtalsslutande statens egna medborgare vid tillämpning av den avtalsslutande statens lagstiftning.

Detta ska dock inte påverka bestämmelserna om kompletterande perioder för japanska medborgare på grundval av ordinarie hemvist utanför japanskt territorium enligt japansk lagstiftning.

Artikel 5
Utbetalning av förmåner utomlands

1. Om inte annat anges i detta avtal ska bestämmelser i en avtalsslutande stats lagstiftning som begränsar rätten till eller utbetalningen av förmåner enbart på grund av att personen har sin ordinarie hemvist utanför den avtalsslutande statens territorium inte gälla personer som har sin ordinarie hemvist inom den andra avtalsslutande statens territorium.

a) För Japans del

ska ovanstående inte påverka bestämmelserna i japansk lagstiftning som föreskriver att en person som har fyllt 60 men ännu inte har fyllt 65 vid datumet för den första läkarundersökningen eller vid dödsfallet ska ha sin ordinarie hemvist inom japanskt territorium för att erhålla rätt till grundpension i form av invaliditetspension eller grundpension i form av efterlevandepension.

b) För Sveriges del

ska ovanstående inte gälla för följande förmåner:

- i) sjukersättning i form av garantiersättning eller aktivitetsersättning i form av garantiersättning samt
- ii) garantipensioner och efterlevandestöd.

2. En förmån enligt en avtalsslutande stats lagstiftning som ska betalas ut till en person som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten, samt andra personer som härleder rättigheter från en sådan person, ska betalas ut när denna person eller dessa personer har sin ordinarie hemvist i ett tredje land under samma villkor som den skulle betalas ut till en medborgare i den första avtalsslutande staten som har sin ordinarie hemvist i den tredje staten.

AVDELNING II
BESTÄMMELSER OM TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 6
Allmän bestämmelse

Om inte annat följer av detta avtal ska en anställd eller en egenföretagare som arbetar inom en avtalsslutande stats territorium, när det gäller den anställningen eller det arbetet som egenföretagare, enbart omfattas av lagstiftningen i den avtalsslutande staten.

Artikel 7 Särskilda bestämmelser

1. När en person som omfattas av en avtalsslutande stats lagstiftning och är anställd inom den avtalsslutande statens territorium av en arbetsgivare som har sin verksamhet inom detta territorium sänds ut av arbetsgivaren, antingen från detta territorium eller från en tredje stats territorium, för att arbeta för den arbetsgivarens räkning inom den andra avtalsslutande statens territorium, ska den anställde fortfarande omfattas enbart av den första avtalsslutande statens lagstiftning, som om den anställde arbetade inom den första avtalsslutande statens territorium, förutsatt att utsändningsperioden inte väntas överstiga fem år. Den utsändning som avses i denna punkt omfattar även fall där en person sänds ut av en arbetsgivare inom en avtalsslutande stats territorium till en relaterad arbetsgivare inom den andra avtalsslutande statens territorium.

2. När en person som omfattas av en avtalsslutande stats lagstiftning och som vanligtvis arbetar som egenföretagare inom den avtalsslutande statens territorium tillfälligt arbetar som egenföretagare inom den andra avtalsslutande statens territorium, ska denna person fortfarande omfattas enbart av den förstnämnda avtalsslutande statens lagstiftning, som om personen arbetade inom den första avtalsslutande statens territorium, förutsatt att arbetet som egenföretagare inom den andra avtalsslutande statens territorium inte väntas överstiga fem år.

Artikel 8 Anställda på havsgående fartyg eller flygplan

1. En person som arbetar som anställd på ett havsgående fartyg som för en av de avtalsslutande staternas flagg ska, när det gäller den anställningen, endast omfattas av lagstiftningen i den avtalsslutande stat inom vars territorium arbetsgivaren har sitt säte.

2. En person som arbetar som anställd på ett flygplan i internationell trafik ska, när det gäller den anställningen, endast omfattas av lagstiftningen i den avtalsslutande stat inom vars territorium arbetsgivaren har sitt säte.

Artikel 9
Personer som tillhör diplomatiska beskickningar
och konsulat samt statligt anställda

1. Denna konvention ska inte påverka bestämmelserna i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961 eller Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963.

2. a) Med förbehåll för punkt 1 i denna artikel ska en japansk statligt anställd eller en person som behandlas som sådan enligt japansk lagstiftning och som sänds ut för att arbeta inom svenskt territorium, när det gäller den anställningen, endast omfattas av japansk lagstiftning som om personen arbetade inom japanskt territorium.
- b) Med förbehåll för punkt 1 i denna artikel ska en person som är statligt anställd i Sverige och som inom ramen för den anställningen sänds ut för att arbeta inom japanskt territorium, när det gäller den anställningen, endast omfattas av svensk lagstiftning som om personen arbetade inom svenskt territorium.

Artikel 10
Undantag från artiklarna 6-9

På begäran av en anställd och en arbetsgivare eller en egenföretagare kan de båda avtalsslutande staternas behöriga myndigheter eller behöriga institutioner komma överens om att bevilja ett undantag från artiklarna 6-9 om det gynnar särskilda personer eller kategorier av personer, förutsatt att dessa personer eller kategorier av personer omfattas av en av de avtalsslutande staternas lagstiftning.

Artikel 11
Medföljande make och barn

1. a) Medföljande make och barn under 18 år till en person som arbetar inom japanskt territorium och som omfattas av svensk lagstiftning i enlighet med artikel 7, artikel 9.2 b eller artikel 10 ska omfattas av svensk lagstiftning såvida de inte själva är anställda eller arbetar som egenföretagare inom japanskt territorium.

- b) Under den tid som en person arbetar inom japanskt territorium och omfattas av svensk lagstiftning i enlighet med artikel 7, artikel 9.2 b eller artikel 10, ska medföljande make och barn undantas från japansk lagstiftning avseende det japanska pensionssystem som anges i artikel 2.1 a i, förutsatt att de krav som fastställts i japansk lagstiftning om tillämpningen av avtal om social trygghet är uppfyllda. Om maken eller barnen så begär ska ovanstående inte gälla.

2. Medföljande make och barn till en person som arbetar inom svenskt territorium och som omfattas av japansk lagstiftning i enlighet med artikel 7, artikel 9.2 a eller artikel 10 ska inte omfattas av svensk lagstiftning såvida de inte själva är anställda eller arbetar som egenföretagare inom svenskt territorium.

Artikel 12 Obligatorisk försäkring

Artiklarna 6-8, artikel 9.2 och artikel 11 ska endast tillämpas vid obligatorisk omfattning enligt vardera avtalsslutande stats lagstiftning.

AVDELNING III BESTÄMMELSER OM FÖRMÅNER

Kapitel 1 Allmän bestämmelse

Artikel 13 Sammanläggning

Om en person inte har tillräckligt med försäkringsperioder för att uppfylla kraven för rätt till förmån enligt en avtalsslutande stats lagstiftning ska den behöriga institutionen i den avtalsslutande staten beakta försäkringsperioder som fullgjorts enligt den andra avtalsslutande statens lagstiftning, med syftet att personen ska förvärva rätten till en förmån, förutsatt att dessa perioder inte sammanfaller med de försäkringsperioder som fullgjorts enligt den första avtalsslutande statens lagstiftning.

Vid beaktande av försäkringsperioder enligt den andra statens lagstiftning ska försäkringsperioder som erkänns enligt den statens lagstiftning enbart på grundval av bosättning inom den avtalsslutande statens territorium inte beaktas.

Kapitel 2 Bestämmelser om japanska förmåner

Artikel 14 Särskilda bestämmelser om sammanläggning

1. Artikel 13 ska inte gälla engångsutbetalningar enligt de japanska pensionssystem som anges i artikel 2.1 a på grund av dödsfall eller utträde.

2. Vid tillämpning av artikel 13 ska försäkringsperioder enligt svensk lagstiftning beaktas som förmånsgrundande perioder enligt pensionsförsäkringen för anställda och som motsvarande försäkringsperioder enligt den nationella pensionen.

3. Vid tillämpning av artikel 13 ska de behöriga institutionerna i Japan under varje kalenderår erkänna försäkringsperioder motsvarande tolv månader för en försäkringsperiod på ett år enligt svensk lagstiftning som har intygats som sådan av den behöriga institutionen i Sverige. Försäkringsperioder som ska erkännas av de behöriga institutionerna i Japan ska inte inkludera månader som redan har erkänts som försäkringsperioder enligt japansk lagstiftning. Det sammanlagda antalet månader av försäkringsperioder som ska erkännas enligt bestämmelserna i denna punkt och de månader som redan har erkänts som försäkringsperioder enligt japansk lagstiftning ska inte överskrida tolv månader under ett kalenderår.

Artikel 15 Särskilda bestämmelser om invaliditetsförmåner och efterlevandeförmåner

När det enligt japansk lagstiftning krävs att datumet för den första läkarundersökningen eller dödsfallet infaller under specifika försäkringsperioder för att rätt till invaliditetsförmåner eller efterlevandeförmåner ska föreligga (med undantag för engångsutbetalningar enligt de japanska pensionssystem som anges i artikel 2.1 a i fråga om dödsfall), ska detta krav anses vara uppfyllt i fråga om förvärvande av rätt till dessa förmåner om detta datum infaller inom försäkringsperioderna enligt svensk lagstiftning.

Om rätt till invaliditetsförmåner eller efterlevandeförmåner (med undantag för engångsutbetalningar enligt de japanska pensionssystem som anges i artikel 2.1 a på grund av dödsfall) enligt den nationella pensionen fastställs utan tillämpning av denna artikel, ska denna artikel inte tillämpas i syfte att förvärva rätt till invaliditetsförmåner eller efterlevandeförmåner (med undantag för engångsutbetalningar enligt de japanska pensionssystem som anges i artikel 2.1 a i fråga om dödsfall) baserat på samma försäkringshändelse enligt pensionsförsäkringen för anställda.

Artikel 16 Beräkning av förmånsbelopp

1. När rätt till en japansk förmån har fastställts med stöd av artikel 13 eller artikel 15 ska den behöriga institutionen i Japan beräkna förmånsbeloppet i enlighet med japansk lagstiftning, med förbehåll för punkterna 2-4 i denna artikel.

2. När det gäller grundpension i form av invaliditetspension och andra förmåner vilkas belopp är en fast summa oavsett försäkringsgrundande period ska, om kraven för att erhålla sådana förmåner har uppfyllts med stöd av artikel 13 eller artikel 15, det beviljade beloppet beräknas proportionerligt utifrån summan av avgiftsperioder och premiefriade perioder enligt det pensionssystem från vilka sådana förmåner betalas ut, i förhållande till summan av dessa avgiftsperioder, dessa premiefriade perioder och de försäkringsperioderna enligt svensk lagstiftning.

3. När det gäller invaliditetsförmåner och efterlevandeförmåner enligt pensionsförsäkringen för anställda, i den mån de förmånsbelopp som ska beviljas beräknas utifrån den angivna period som fastställs i japansk lagstiftning när försäkringsperioderna enligt pensionsförsäkringen för anställda är kortare än den angivna perioden, ska förmånsbeloppet, om kraven för att erhålla sådana förmåner är uppfyllda med stöd av artikel 13 eller artikel 15, beräknas proportionerligt utifrån försäkringsperioderna enligt pensionsförsäkringen för anställda, i förhållande till summan av dessa försäkringsperioder och försäkringsperioder enligt svensk lagstiftning. När summan av försäkringsperioderna överskrider den angivna perioden ska denna summa av försäkringsperioder betraktas som likställd med den angivna perioden.

4. När det gäller tilläggspension för makar som ingår i ålderspensionen för anställda och andra förmåner som kan beviljas som en fast summa i fall där de försäkringsperioder enligt pensionsförsäkringen för anställda är likställda med eller överskrider den angivna period som fastställts i japansk lagstiftning, ska förmånsbeloppet, om kraven för att erhålla sådana förmåner är uppfyllda med stöd av artikel 13, beräknas proportionerligt utifrån försäkringsperioderna enligt pensionsförsäkringen för anställda, i förhållande till den angivna perioden.

Kapitel 3 Bestämmelser om svenska förmåner

Artikel 17 Särskilda bestämmelser om sammanläggning

1. Artikel 13 ska inte vara tillämplig på grundkravet om tre års bosättning i Sverige för rätt till garantipension, sjukersättning i form av garantiersättning och aktivitetssersättning i form av garantiersättning.

2. Vid fastställande av rätten till sjukersättning eller aktivitetssersättning ska försäkring enligt japansk lagstiftning anses som försäkring enligt svensk lagstiftning.

3. Vid tillämpning av artikel 13 ska den behöriga institutionen i Sverige erkänna en försäkringsperiod på ett år för försäkringsperioder motsvarande tolv månader enligt japansk lagstiftning som har intygats som sådana av de behöriga institutionerna i Japan. Försäkringsperioder som ska erkännas av den behöriga institutionen i Sverige ska inte inkludera perioder som redan har erkänts som försäkringsgrundande perioder enligt svensk lagstiftning.

4. Om en person enligt svensk lagstiftning inte är berättigad till en förmån efter den sammanläggning som avses i artikel 13 av försäkringsperioder som har fullgjorts enligt båda de avtalsslutande staternas lagstiftning ska denna persons rätt till förmån bestämmas genom sammanläggning av dessa perioder och sådana försäkringsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i ett tredje land med vilket Sverige har ingått avtal om social trygghet eller motsvarande samordningsinstrument för social trygghet, som medger sammanläggning av perioder för den personen.

Artikel 18
Beräkning av förmånsbelopp

1. Vid beräkning av den inkomstgrundade pensionen i form av tilläggspension som ska betalas ut i enlighet med artikel 13 eller artikel 17.4, ska enbart försäkringsperioder som har fullgjorts enligt svensk lagstiftning beaktas.

2. Vid beräkning av inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning ska endast inkomster intjänade under perioder då svensk lagstiftning var tillämplig beaktas.

AVDELNING IV
ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 19
Administrativt samarbete

1. De båda avtalsslutande staternas behöriga myndigheter ska

- a) komma överens om de administrativa åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avtal, inbegripet utbyte av statistik,
- b) utse förbindelseorgan för tillämpningen av detta avtal,
- c) så snart som möjligt informera varandra om ändringar i staternas respektive lagstiftning, i den mån sådana ändringar påverkar tillämpningen av detta avtal.

2. De båda avtalsslutande staternas behöriga myndigheter och behöriga institutioner ska, inom ramen för sina respektive ansvarsområden, ge det bistånd som krävs för tillämpningen av detta avtal. Biståndet ska ges utan kostnad.

Artikel 20
Avgifter och legalisering

1. Om en avtalsslutande stats lagstiftning och andra relevanta lagar och författningar innehåller bestämmelser om befrielse eller reducering av administrativa eller konsulära avgifter för dokument som ska inlämnas enligt den avtalsslutande statens lagstiftning, ska dessa bestämmelser också gälla dokument som ska lämnas in vid tillämpningen av detta avtal och den andra avtalsslutande statens lagstiftning.

2. Dokument som inlämnas i enlighet med detta avtal och en avtalsslutande stats lagstiftning ska inte kräva legalisering eller liknande formaliteter av diplomatiska eller konsulära myndigheter.

Artikel 21 Språk

1. Vid tillämpningen av detta avtal får de avtalsslutande staternas behöriga myndigheter och behöriga institutioner kommunicera på japanska, svenska eller engelska direkt med varandra och med berörda personer, oavsett var dessa personer är bosatta.

2. Vid tillämpningen av detta avtal får en avtalsslutande stats behöriga myndigheter och behöriga institutioner inte avvisa ansökningar eller andra dokument på grund av att de är skrivna på japanska, svenska eller engelska.

Artikel 22 Sekretess och överföring av uppgifter

1. En avtalsslutande stats behöriga myndigheter eller behöriga institutioner ska, i enlighet med nationella lagar och andra bestämmelser, till den andra avtalsslutande statens behöriga myndigheter eller behöriga institutioner överföra uppgifter om en enskild person som insamlats i enlighet med den avtalsslutande statens lagstiftning, i den mån dessa uppgifter är nödvändiga för tillämpningen av detta avtal. Om inte annat föreskrivs i den andra avtalsslutande statens lagar och andra bestämmelser ska dessa uppgifter användas uteslutande för tillämpningen av detta avtal.

2. En avtalsslutande stats behöriga myndigheter eller behöriga institutioner kan, på begäran av den andra statens behöriga myndigheter eller behöriga institutioner, i enlighet med den avtalsslutande statens lagstiftning och andra relevanta lagar och bestämmelser, till den andra avtalsslutande statens behöriga myndigheter eller behöriga institutioner överföra andra uppgifter om en enskild person än de som avses i punkt 1 i denna artikel, som insamlats i enlighet med den avtalsslutande statens lagstiftning, i den mån detta är nödvändigt för tillämpningen av den andra avtalsslutande statens lagstiftning. Om inte annat föreskrivs i den andra avtalsslutande statens lagar och andra bestämmelser ska dessa uppgifter användas uteslutande för tillämpningen av den andra avtalsslutande statens relevanta lagstiftning.

3. När det gäller överföring i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ska personuppgifter skyddas i enlighet med vardera avtalsslutande stats respektive lagstiftning och andra relevanta lagar och bestämmelser, samt i enlighet med följande bestämmelser:

- a) De sändande behöriga myndigheterna eller institutionerna ska säkerställa att personuppgifter som överförs är korrekta och begränsade till den omfattning som krävs för att uppfylla syftet med överföringen. Om det blir uppenbart att det har överförts inkorrekta uppgifter eller uppgifter vars överföring är oförenlig med den sändande statens lagstiftning eller andra relevanta lagar och bestämmelser, ska de sändande behöriga myndigheterna eller institutionerna omedelbart underrätta de mottagande behöriga myndigheterna eller institutionerna om detta. I ett sådant fall ska de mottagande behöriga myndigheterna eller institutionerna omedelbart korrigera eller radera dessa uppgifter.
- b) Både de sändande och de mottagande behöriga myndigheterna eller institutionerna ska effektivt skydda personuppgifter mot obehörig eller olaglig åtkomst, ändring eller utlämnande.
- c) På begäran av den berörda personen ska
 - i) de mottagande behöriga myndigheterna eller institutionerna upphöra med användningen av uppgifter som hanteras på ett sätt som är oförenligt med den mottagande statens lagstiftning och andra relevanta lagar och bestämmelser, eller radera sådana uppgifter, och omedelbart underrätta de sändande behöriga myndigheterna eller institutionerna om upphörandet eller raderingen,
 - ii) de sändande behöriga myndigheterna eller institutionerna korrigera felaktiga uppgifter som hanteras av de sändande behöriga myndigheterna eller institutionerna och omedelbart underrätta de mottagande behöriga myndigheterna eller institutionerna om denna korrigering.

Artikel 23
Ansökningar, överklaganden och meddelanden

1. När en skriftlig ansökan om förmåner, ett överklagande eller något annat meddelande enligt en avtalsslutande stats lagstiftning ges in till en behörig myndighet eller en behörig institution i den andra avtalsslutande staten som är behörig att ta emot liknande ansökningar, överklaganden eller meddelanden enligt den andra avtalsslutande statens lagstiftning ska ansökan om förmåner, överklagandet eller meddelandet anses ha getts in samma datum till den behöriga myndigheten eller den behöriga institutionen i den första avtalsslutande staten och ska hanteras i enlighet med den första avtalsslutande statens gällande förfaranden och lagstiftning.

2. En avtalsslutande stats behöriga myndighet eller behöriga institution ska utan dröjsmål skicka ansökningar om förmåner, överklaganden eller andra meddelanden som getts in i enlighet med punkt 1 i denna artikel till den behöriga myndigheten eller den behöriga institutionen i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 24
Utbetalning av förmåner

1. Utbetalning av förmåner enligt detta avtal får ske i någon av de avtalsslutande staternas valuta.

2. Om någon av de avtalsslutande staterna inför bestämmelser som begränsar valutaväxling eller penningöverföringar ska de avtalsslutande staternas regeringar omedelbart samråda om de åtgärder som krävs för att säkerställa den avtalsslutande statens utbetalningar av förmåner enligt detta avtal.

Artikel 25
Tvistlösning

1. Tvister om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal ska lösas genom samråd av de behöriga institutionerna, de behöriga myndigheterna eller de relevanta myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna.

2. Tvister som inte kan lösas i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel ska, på begäran av endera avtalsslutande stat, hänskjutas till en skiljedomstol för avgörande. Skiljedomstolen ska sammansättas för varje enskilt ärende på följande sätt:

- a) Varje avtalsslutande stat ska utse en skiljedomare senast sextio dagar efter det datum då en avtalsslutande stat på diplomatisk väg har underrättat den andra avtalsslutande staten om begäran om ett skiljedomsförfarande. De båda skiljedomarna ska i samråd utse en tredje skiljedomare som ordförande för skiljedomstolen, som inte ska vara medborgare i någon av de avtalsslutande staterna och som ska utses senast trettio dagar efter det datum då den avtalsslutande stat som sist utsåg sin skiljedomare underrättade den andra avtalsslutande staten om utnämmandet.
- b) Om någon av staterna underlåter att utse en skiljedomare eller om de skiljedomare som utses av de avtalsslutande staterna inte enas om en ordförande, inom de tidsfrister som anges i led a i denna punkt, kan endera avtalsslutande stat begära av Internationella domstolens president att fullgöra de nödvändiga utnämningarna. Om Internationella domstolens president är medborgare i någon av de avtalsslutande staterna eller av andra skäl inte kan fullgöra utnämningarna kan Internationella domstolens vicepresident eller, om vicepresidenten också är förhindrad att fullgöra uppgiften, den äldsta domaren i Internationella domstolen som inte är förhindrad, anmodas att fullgöra utnämningarna.

3. Skiljedomstolens beslut, som ska vara bindande och slutgiltigt för de båda avtalsslutande staterna, fattas genom majoritetsomröstning.

4. Såvida inte skiljedomstolen beslutar annat ska

- a) varje avtalsslutande stat bära kostnaden för sin skiljedomare och för sin representation i skiljedomstolen,
- b) kostnaderna för ordföranden och andra utgifter delas lika mellan de båda avtalsslutande staterna.

5. Skiljedomstolen ska själv besluta sina förfaranderegler.

Artikel 26
Rubriker

Rubriker till avdelningar, kapitel och artiklar i detta avtal har införts uteslutande för att underlätta hänvisning och ska inte påverka tolkningen av detta avtal.

AVDELNING V
ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTGILTIGA BESTÄMMELSER

Artikel 27
Övergångsbestämmelser

1. Detta avtal fastställer ingen rätt till förmåner för tid före ikraftträdandet.
2. Vid tillämpningen av detta avtal ska förmånsgrundande perioder som fullgjorts före avtalets ikraftträdande och andra rättsligt relevanta händelser som har inträffat före avtalets ikraftträdande också beaktas.
3. Tillämpningen av detta avtal ska inte föranleda minskning av förmånsbelopp som en förmånstagare har beviljats före ikraftträdandet av detta avtal.
4. När det gäller en person som har arbetat inom en avtalsslutande stats territorium och omfattats av den andra avtalsslutande statens lagstiftning fram till detta avtals ikraftträdande ska, vid tillämpning av artikel 7, den utsändningsperiod eller det arbete som egenföretagare som avses i artikel 7 anses ha inletts vid datumet för avtalets ikraftträdande.
5. Beslut som fattats före detta avtals ikraftträdande ska inte påverka rättigheter som fastställts med stöd av detta avtal.
6. Anspråk som prövats före detta avtals ikraftträdande ska, på begäran av den berörda personen, prövas på nytt i enlighet med detta avtal.

Artikel 28
Ikraftträdande

Detta avtal träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter den månad då de avtalsslutande staterna ska ha avslutat en utväxling av diplomatiska noter där de skriftligen underrättar varandra om att deras respektive konstitutionella krav för att detta avtal ska träda i kraft har uppfyllts.

Artikel 29
Varaktighet och uppsägning

1. Detta avtal ska gälla på obestämd tid. Endera avtalsslutande stat kan säga upp detta avtal på diplomatisk väg genom skriftligt meddelande till den andra avtalsslutande staten. Om detta avtal sägs upp ska det fortsätta att gälla till den sista dagen av den tolfte månaden efter den månad då uppsägningen meddelades.

2. Upphör avtalet i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska rättigheter avseende rätten till och utbetalning av förmåner som redan har erhållits i enlighet med detta avtal bibehållas.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av sina respektive regeringar, undertecknat detta avtal.

Upprättat i två exemplar i Stockholm den 11 April, 2019, på japanska, svenska och engelska, vilka alla texter är lika giltiga. Vid skiljaktiga tolkningar ska den engelska texten gälla.

För Japans regering

廣木重之

För Sveriges regering

Annika Strandhäll